

Jöttünk, láttunk, visszamennénk

Kacifántosan alakul Dankó András és Kaszás Milán idei rali szezonja. Az első versenyen minden jó volt, de aztán a másodikon kiestek. Ez a szerencsés és balszerencsés időszak váltja egymást azóta is. Hiába várták a murva versenyt, Bükfürdőhöz hasonlóan pontosan a futam felénél kellett feladniuk a harcot.

Azt sem bánnák, ha csak murva versenyekről szólna a rali, még így sem, hogy általában nehézségekkel kell szembenézniük minden második futamon. Ez viszont cseppet sem vette el a kedvüket attól, hogy továbbra is a céljaikért harcoljanak. A Veszprém Rally előtt kételkedtem abban, hogy Andris és Milán ugyanúgy rajongni fog a murváért, de azóta megtudtam, hogy nemhogy megutálták, inkább még jobban megszerették a zúzott kövekkel teli gyorsokat.

„A rémtörténetek nem hatottak ránk. Jöttünk, láttunk, és visszamennénk. A saját bőrünkön is megtapasztalhattuk végre, hogy mennyire nehéz pályákon is kell majd autóznunk. Eddig is gondoltuk, hogy nem minden arany, ami fénylik, és belefutunk még egy-két nehéz szituációba, de ami rajtunk múlik, azt megoldjuk. Most adódott egy kis technikai problémánk a Citroen Saxoval, ugyanis a kormányösszekötő rúdfeje eltört, és bent ragadtunk a hármaskörön. Gondolkodtunk, hogy valamilyen úton-módon jó lenne mégis csak végig zötyögni a szervizig, de nem volt kivitelezhető. Kormányozhatatlan autóval nehéz lett volna haladni, és több kárt nem akartunk okozni. Jó lett volna az idei utolsó murva szakaszt sikeresen befejezni, de ez most nem a mi versenyünk volt sajnos. Na, de hamarosan jön a következő verseny, ahol újult erővel, és egy szuper N-es váltóval gazdagodik a kis gépünk, és remélhetőleg a célban beszélgetünk majd újra.” – mesélt a versenyéről Dankó András.

Elkeseredettségnek még csak a jelét sem láttam a srácokon, de így van ez jól. Keseregni amúgy sincs idő, mert ami elmúlt, azon már úgy sem tudnak változtatni. Akkor meg mire lenne jó. A jövőbe tekintenek, és arra koncentrálnak, hogy miben tudnak fejlődni, hogy a sikerük ne minden második versenyre legyen érvényes, hanem az összes előttük állóra.

„A fehérvári versenyen sajnos nem én indultam Andriszal, ezért már nagyon izgatott voltam. A meleg és az záporosó váltakozása kicsit próbára tett minket és az autót is, de már a pályabekötés alkalmával is nagyon élveztük a murva adta akadályokat. Az első két gyorson rendkívül jó időket autóztunk, és leginkább ezért gondolkodtunk el minden verzióról, ami szóba jöhetett, hogy be kell jutnunk a szervizparkba. De a szervizeink tanácsára inkább feladtuk. Pedig ha ők rábólintottak volna, akkor még rükvercben is kibotorkáltunk volna, csak ne kelljen feladnunk. Végül mégis így történt. A murva szerelem megmaradt, de idén ennyi volt, most már ideje átállítani a fejünkben az aszfalt verziót. Komlóra ez is meg lesz.” – mondta Kaszás Milán.

Szöveg: Tiba Anita
Fotó: Máté Zsolt